

Bruxelles, den 12.2.2014
COM(2014) 71 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET
om anvendelsen af Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 om administrativt samarbejde
og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift

{SWD(2014) 39 final}

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om anvendelsen af Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift

1. INDLEDNING

I henhold til artikel 59 i Rådets forordning nr. 904/2010 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift skal Kommissionen senest den 1. november 2013 og derefter hvert femte år forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om forordningens anvendelse. Denne rapport er den første siden vedtagelsen og ikrafttrædelsen af rådsforordning nr. 904/2010. Nævnte forordning er en omarbejdning af den tidligere Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 og giver medlemsstaterne yderligere redskaber til et øget administrativt samarbejde for at fremme bekæmpelsen af momssvig.

Den omarbejdede forordning skulle i væsentlig grad forbedre de retlige rammer for det administrative samarbejde og fungere som et vigtigt redskab i bekæmpelsen af momssvig. Forordningen indførte især visse nye ordninger med hensyn til:

- kvaliteten af oplysningerne i databaserne
- oprettelsen af Eurofisc-netværket, der muliggøre en multilateral, hurtig og målrettet udveksling af oplysninger vedrørende momssvig
- indførelsen af en feedback-mekanisme
- automatiseret adgang til databaser i andre medlemsstater.

Kommissionen ønsker at understrege, at rapporten bør ses som en mulighed for at samle medlemsstaternes erfaringer med sigte på at forbedre ordningernes funktion og anvendelse. (artikel 49, stk. 1)

I denne rapport vurderes det administrative samarbejdes funktion inden for de nuværende retlige rammer med særligt fokus dels på en analyse af, i hvor høj grad tidligere henstillinger er blevet taget i betragtning for at styrke det administrative samarbejde, dels på anvendelsen af de nye ordninger, således at det kan vurderes, om de har været effektive. Desuden kigges der i rapporten på nye idéer inden for det administrative samarbejde om moms, f.eks. fælles revisioner.

Denne rapport bør ikke blot betragtes som en oversigt over anvendelsen af forordningen som sådan, men i højere grad som grundlag for en løbende og struktureret dialog mellem Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne for at forbedre effektiviteten af det administrative samarbejde på momsområdet med det specifikke formål at bekæmpe momssvig mere effektivt.

Det skal også bemærkes, at denne rapport udgør en del af en større pakke af dokumenter om emnet.

For nylig, nemlig den 19. september 2013, offentliggjorde Kommissionen en undersøgelse for at kvantificere og analysere momsgabet. Momsgabet for de 26 medlemsstater blev vurderet til at beløbe sig til ca. 193 mia. EUR i 2011, hvilket svarer til ca. 18 % af den moms, der teoretisk skulle betales, eller 1,5 % af BNP af disse medlemsstater. Som påpeget i rapporten bør momsgabsbeløbet ikke kædes direkte sammen med svig og unddragelse, idet tallet også omfatter virkningerne af

simple fejl (statistiske eller rapporteringsmæssige, f.eks. i nationalregnskabsstatistik) samt finansiell insolvens og betalingsproblemer. Men som det også klart fremgår af andre undersøgelser, er momssvig fortsat et alvorligt problem for medlemsstaterne.

Derfor kommer denne rapport på det rigtige tidspunkt, da den giver et overblik over, hvordan medlemsstaterne anvender de redskaber for administrativt samarbejde og bekæmpelse af momssvig, som forordningen giver dem.

Ud over denne rapport offentliggør Kommissionen en anden rapport om opkrævning og overvågning af moms i henhold til artikel 12, stk. 3, i Rådets forordning 1553/89 (den såkaldte artikel 12-rapport).

Undersøgelsen af momsgabet giver sammen med de to rapporter fra Kommissionen et overblik over det problem, som momssvig stadig udgør i EU, samtidig med at der også kigges på, dels hvordan medlemsstaterne håndterer dette grænseoverskridende problem med de redskaber, de tilbydes via EU-lovgivningen om administrativt samarbejde på momsområdet, dels hvilke momsopkrævnings- og kontrolprocedurer der anvendes i medlemsstaterne, således at de kan vurdere risici og indkredse muligheder for at forbedre deres nationale kontrol- og opkrævningsordninger for moms.

Endelig kan denne rapport ikke ses uafhængigt af den bredere kontekst med den samordnede strategi til forbedring af bekæmpelsen af momssvig, som der blev gjort rede for i Kommissionen foregående meddelelse om emnet¹, samt Kommissionens meddelelse om momssystemets fremtid – på vej mod et enklere, mere solidt og effektivt momssystem². I sidstnævnte meddelelse anføres det i tiltag 14, at Kommissionen vil sikre og overvåge, at foranstaltningerne til bekæmpelse af svig gennemføres fuldt ud, og afrapportere om effektiviteten heraf og om behovet for yderligere tiltag i 2014. Tilsvarende henvises der under tiltag 16 til muligheden for at etablere en grænseoverskridende EU-revisionsgruppe, som kan gøre multilateral kontrol lettere og bedre, mens det under tiltag 19 angives, at Kommissionen fortsat vil følge arbejdet i Eurofisc og tilskynde medlemsstaterne til at udbygge dette redskab yderligere til at finde nye systemer for svig eller forhindre, at de udvikles.

2. INFORMATIONSKILDER, DER ER ANVENDT VED VURDERINGEN AF ANVENDELSEN AF FORORDNING NR. 904/2010

Da denne rapport skulle vise, hvordan de nationale skattemyndigheder i praksis anvender de forskellige instrumenter for administrativt samarbejde og bekæmpelse af momssvig, kunne der kun foretages en evaluering på grundlag af et betragteligt input fra medlemsstaterne.

Forud for udarbejdelsen af denne rapport mente Kommissionen derfor, at den bedste måde, hvorpå man kunne indhente de nødvendige oplysninger til brug for en bred vurdering af det administrative samarbejde som omhandlet i den nye forordning, var at sende et **spørgeskema** til medlemsstaterne. Det arbejdsdokument fra

---

¹ Meddelelse fra Kommissionen, En samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af momssvig i Den Europæiske Union, KOM(2008) 807 endelig af 1.12.2008.

² KOM(2011) 851 af 6.12.2011.

Kommissionen, som ledsager denne rapport, indeholder en detaljeret oversigt over medlemsstaternes besvarelser af spørgeskemaet³ og en analyse heraf.

Medlemsstaterne fik også mulighed for at uddybe en række svar i spørgeskemaet og generelt tilkendegive deres mening om det administrative samarbejde på momsområdet og om mulighederne for forbedring. Imidlertid var der kun én medlemsstat, der viste interesse for at videreføre en diskussion med Kommissionen om spørgsmålet.

Kommissionen har også indsamlet oplysninger fra de **drøftelser** vedrørende administrativt samarbejde og bekæmpelse af skattesvig, der har fundet sted under en lang række møder i ekspertgruppen vedrørende strategien for bekæmpelse af skattesvig (ATFS) og møderne i Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde (SCAC), samt fra Eurofisc-netværkets årsrapporter.

En anden interessant informationskilde har været de **årlige statistikker**, som medlemsstaterne har fremsendt i henhold til artikel 49, stk. 3, i forordning (EU) nr. 904/2010. Især er statistikkerne for 2011 og 2012 indgået i en række konklusioner.

3. VIGTIGSTE RESULTATER

3.1. Udveksling af oplysninger efter anmodning (artikel 7-12)

3.1.1. Problemer, der blev identificeret i den foregående rapport

I den foregående rapport om det administrative samarbejde⁴ blev der identificeret en række problemer i forbindelse med udveksling af oplysninger. Der var bl.a. tale om problemer i den bistandssøgte medlemsstat, som var blevet bemærket af den bistandssøgende medlemsstat, og som vedrørte identifikation af det centrale forbindelseskantor (CLO), for sene besvarelser og manglende besked om forsinkelser i overholdelsen af tidsfristen for besvarelse af anmodninger om udveksling af oplysninger.

Den afgørende faktor i en effektiv udveksling af oplysninger er, at der findes et effektivt internt forvaltnings- og proceduremæssigt system i de enkelte medlemsstater, således at der kan sikres en korrekt og rettidig behandling af sådanne anmodninger om oplysninger.

Det viser sig, at der ikke længere er nogen problemer med identifikationen af CLO-kontaktpunkter eller de enkelte forbindelseskantors ansvarsområder. Det er dog fortsat sådan, at de relevante oplysninger, der er til rådighed på CIRCABC-webstedet (Communication and Information Resource Centre for Administrations, Businesses and Citizens – kommunikations- og oplysningsressourcecenter for forvaltninger, virksomheder og borgere), skal opdateres løbende.

For så vidt angår besvarelsernes rettidighed og proceduren for meddelelser, viser det sig, at mange medlemsstater stadig ikke er i stand til at svare inden for den fastsatte frist, og at de bistandssøgende medlemsstater kun sjældent underrettes om årsagerne hertil. Statistikkerne viser, at det samlede antal sene besvarelser er nået op på et

---

³ 27 medlemsstater besvarede spørgeskemaet, som blev sendt sammen med brev 1763918 den 19.12.2012.

⁴ RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift, KOM(2009) 428 endelig af 18.8.2009.

uacceptabelt niveau (ca. 43 %). Problemet er mere eller mindre alvorligt afhængigt af medlemsstat, men den overordnede situation skal forbedres, og der skal især tages hensyn til medlemsstaternes egne forslag (se nærmere i afsnit 3.1.3).

Kommissionen finder, at det er op til medlemsstaterne at handle på dette område. I nogle medlemsstater kan forsinkede svar forårsage alvorlige problemer, hvis der er en retlig frist for revision, eller hvis der er brug for oplysningerne omgående, f.eks. i tilfælde af svig, eller når der gælder en frist for afgiftsansættelse.

For at bistå medlemsstaterne med at forbedre udvekslingen af oplysninger er der udarbejdet nye e-formularer. Disse nye e-formularer er nu indført, og Kommissionen forventer, at det vil gøre det lettere for skatteforvaltningerne at behandle anmodningerne hurtigere.

Desuden skulle den nye mulighed, som medlemsstaternes kompetente myndigheder har fået for at få automatisk adgang til bestemte typer oplysninger i andre medlemsstaters databaser, kunne medføre, at antallet af anmodninger om "standardoplysninger" mindskes kraftigt, og at det administrative samarbejde lettes og fremskyndes, således at der frigøres tid og ressourcer til en indgående behandling af mere komplekse anmodninger.

3.1.2. *Anmodninger om oplysninger og om administrative undersøgelser (artikel 7)*

Artikel 7 i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 indeholder bestemmelser om medlemsstaternes mulighed for at sende anmodninger om oplysninger og anmodninger om administrative undersøgelser til hinanden.

I de fleste medlemsstater har næsten alle anmodninger om oplysninger udløst en administrativ undersøgelse. Det ser ud til, at der bliver gjort god brug af den bedste praksis⁵, der er godkendt af SCAC for at undgå unødige administrative byrder i denne sammenhæng. Der er kun blevet afvist ganske få anmodninger om at gennemføre en administrativ undersøgelse.

Der er nogle specifikke og gyldige grunde til, at en administrativ undersøgelse baseret på artikel 7 i forordningen undertiden kan vise sig at være vanskeligere at udføre for en skattemyndighed end en indenlandsk administrativ undersøgelse, f.eks. fordi der mangler relevante og tydelige oplysninger i anmodningen efter artikel 7, eller anmodningen skal oversættes. Disse faktorer kan forårsage store forsinkelser i besvarelsen af sådanne anmodninger.

Kommissionen er dog overbevist om, at i det mindste problemet med oversættelse i høj grad vil blive løst efter indførelsen i juli 2013 af den nye e-formular, hvor de fleste oplysninger kan gives i faste rubrikker.

3.1.3. *Frist for meddelelse af oplysninger (artikel 10–12)*

Fristen for meddelelse af oplysninger er fastsat i artikel 10–12 i forordning 904/2010. Den er enten 3 måneder eller 1 måned. For at sikre en effektiv bekæmpelse af moms svig og en korrekt momsopkrævning er det vigtigt for medlemsstaterne at udveksle oplysninger hurtigst muligt.

I forbindelse med den foregående rapport oplyste alle medlemsstater, at de rådede over et overvågningssystem ved hjælp af deres intranet eller anden specifik software for at følge op på sådanne anmodninger; det er normalt det centrale forbindelseskantor, som overvåger processen.

⁵ Se SCAC arbejdsdokument nr. 562.

De seneste statistiske data, der er modtaget fra medlemsstaterne, viser dog klart, at langt de fleste medlemsstater stadig har problemer med at overholde fristen for alle anmodninger, og at de er klar over svaghederne i deres interne administration og procedurer. Nogle medlemsstater har taget eller agter at tage konkrete foranstaltninger til at afgive mere rettidige svar.

Den konklusion, at den manglende overholdelse af fristerne for at besvare anmodninger om oplysninger skyldes interne faktorer (som f.eks. manglende ressourcer), blev allerede anført i den foregående rapport om det administrative samarbejdes funktion. Den omarbejdede forordning omfattede visse nye elementer på baggrund af de forslag, der på det tidspunkt blev stillet for at afhjælpe disse mangler, som f.eks. at give direkte adgang til visse data i de nationale databaser, men det gælder dog fortsat, at problemet skal løses på forvaltningsniveau i medlemsstaterne. Dette kan f.eks. opnås ved at gøre de lokale embedsmænd mere bevidste om behovet for at prioritere disse anmodninger i deres planlægning, ved direkte kontakt med kontaktpunkterne i andre medlemsstater for at løse problemer, eller ved at anerkende de lokale embedsmænds indsats i evalueringer af deres arbejde osv.

Et af de vigtigste elementer i karruselsvig er transaktionernes hastighed og den måde, hvorpå "forsvundne forhandlere" forsvinder efter en erhvervelse inden for EU. Derfor er det afgørende med en hurtig og gnidningsløs udveksling af oplysninger for at stoppe denne form for svig.

Kommissionen mener, at overholdelse af fristerne i forordningen er et grundlæggende punkt, som skatteforvaltningerne skal overholde. Visse medlemsstater halter helt klart bagefter i denne kontekst. Forudsætningen for, at det administrative samarbejde kan lykkes, er nødvendigvis, at denne tendens vendes, og at der gøres en øget indsats fra medlemsstaternes side for at give nøjagtige og rettidige svar på anmodninger om oplysninger fra deres kolleger i andre medlemsstater. For at hjælpe hermed vil Kommissionen undersøge spørgsmålet yderligere med medlemsstaterne og om nødvendigt bilateralt med de enkelte skatteforvaltninger.

Kommissionen mener, at medlemsstaterne omgående skal tage skridt til at sikre, at deres nationale procedurer sikrer, at anmodninger om oplysninger besvarede rettidigt.

3.2. Udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning (artikel 13-15)

Listen over kategorier, der er omfattet af udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning, er blevet reduceret i Kommissionens nye gennemførelsesforordning nr. 79/2012⁶. Som følge heraf opretholdes der i artikel 2 i denne forordning nu kun 2 kategorier, for hvilke der automatisk bør udveksles oplysninger, idet medlemsstaterne dog har mulighed for at afstå fra at deltage i en sådan automatisk udveksling af oplysninger. Reduktionen af listen betyder også, at alle medlemsstater betragter de resterende kategorier som vigtige oplysninger, for hvilke det er nyttigt/nødvendigt med en automatisk udveksling af oplysninger for at sikre en korrekt momsopkrævning og -kontrol. Det er derfor indlysende, at medlemsstaterne kun bør afstå fra at udveksle visse oplysninger i ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde.

⁶ EUT L 29 af 1.2.2012, s. 13.

I henhold til "artikel 4–meddelelserne" fra medlemsstaterne afstår et mindretal fra at deltage i automatisk udveksling af oplysninger vedrørende ikke-etablerede afgiftspligtige personer, enten fordi de har tekniske vanskeligheder med at få fat i disse oplysninger, eller fordi de mener, at indsamlingen af oplysninger påfører dem en uforholdsmæssig stor administrativ byrde.

Disse oplysninger anses for nyttige, da de supplerer de data, der skal udveksles inden for rammerne af momsrefusionsdirektivet. Desuden er oplysninger vedrørende ikke-etablerede afgiftspligtige personer også relevante i forbindelse med direkte beskatning.

På grundlag af samme "artikel 4–meddelelser" afstår ti medlemsstater fra at deltage i automatisk udveksling af oplysninger om nye transportmidler (navnlig biler), fordi de mener, at de ikke har adgang til eller har indsamlet disse oplysninger, eller at indsamlingen af sådanne oplysninger vil pålægge skatteyderne nye forpligtelser eller føre til en uacceptabel forøgelse af de administrative og finansielle byrder.

Som allerede nævnt ovenfor, er udvekslingen af begge typer oplysninger dog yderst nyttig og nødvendig for medlemsstaterne, så de kan sikre en korrekt beskatning og bekæmpe svigagtige transaktioner, især i forbindelse med nye transportmidler. Der er ikke adgang til disse oplysninger på nationalt plan, og derfor er det afgørende at indhente oplysninger fra andre medlemsstater, hvor leverandørerne er etableret. Selv om artikel 14 giver medlemsstaterne mulighed for at afstå fra at deltage i denne automatiske udveksling af oplysninger i behørigt begrundede tilfælde, har visse medlemsstater ikke givet nogen begrundelse for ikke at deltage.

Da de fleste medlemsstater finder, at de oplysninger, der modtages, er nyttige og gavnlige i forbindelse med både risikoanalyse og kontrol, er Kommissionen af den opfattelse, at medlemsstaterne bør indføre effektive procedurer til at indhente data for de forskellige kategorier og ikke afstå fra at deltage i denne automatiske udveksling. Dette er allerede blevet nævnt i Revisionsrettens beretning fra 2008 om det administrative samarbejdes funktion⁷. Medlemsstater, der ikke er i stand til at indsamle oplysninger om nye transportmidler, anbefales at stifte bekendtskab med god praksis i andre medlemsstater, som er aktive på dette område, f.eks. Belgien, som har tilbudt andre medlemsstater at udveksle erfaringer med indsamling af oplysninger om sådanne transaktioner.

Kommissionen beklager, at nogle medlemsstater fortsat afstår fra at udveksle sådanne oplysninger, især da listen over data, som denne udveksling af oplysninger gælder for, er blevet reduceret betydeligt.

3.3. Feedback (jf. artikel 16)

Feedback er en ny foranstaltning, der blev indført i forordningen i 2012 efter anmodning fra flere medlemsstater. De mener, at feedback vil hjælpe forvaltningen med at håndtere svagheder i procedurerne og motivere skatterevisorerne til at forbedre de udvekslede oplysningers kvalitet.

Et flertal af medlemsstaterne har dog ikke anvendt feedback-mekanismen i 2012, som var det første anvendelsesår.

⁷ Revisionsrettens særberetning 08/2007, EUT C 20 af 25.1.2008, s. 51.

Medlemsstaterne er alle enige om, at der ikke bør kræves feedback systematisk, men kun fra sag til sag for at holde det yderligere arbejde, der er forbundet med feedback, inden for rimelige grænser.

De fleste medlemsstater mener, at det er for tidligt at drage nogen endelige konklusioner om effektiviteten og kvaliteten af feedback. Nogle medlemsstater har oplevet en positiv indflydelse på personalets motivation og en stigning i mængden af spontane oplysninger. Det var også konklusionen hos den ekspertgruppe⁸, som gennemførte en brainstorming om fordelene ved at indføre en feedback-mekanisme, og som fandt, at feedback ville kunne medvirke betydeligt til at motivere revisionsmedarbejdere og ansøre til større spontan udveksling af oplysninger.

De medlemsstater, som anvender feedback-redskabet, anfører, at de modtagne oplysninger muligvis har positiv indvirkning på deres momsrevisioner og skatte- og afgiftsindtægter.

Feedback bør fremmes inden for rammerne af godt administrativt samarbejde og bedste praksis, da det er den bedste måde at underrette skattepersonalet i en anden medlemsstat om, at de oplysninger, de har fremsendt, har været gavnlige, og at deres ekstra indsats har ført til et positivt resultat eller i det mindste har været nyttig for den bistandssøgende medlemsstat.

Kommissionen konstaterer også med tilfredshed, at nogle medlemsstater giver feedback spontant - ikke kun efter anmodning, men også når de oplysninger, der er indhentet fra de øvrige medlemsstater, har vist sig at være nyttige for dem. Dette afspejler, at disse medlemsstater har en positiv indstilling til, hvordan grænseoverskridende samarbejde bør fungere.

Da feedback er vigtigt for at opnå en mere effektiv udveksling af oplysninger, skal medlemsstaterne gøre større brug af denne mekanisme og sikre, at der gives sådan feedback, hver gang der anmodes om det, og endda give feedback i de tilfælde, hvor der ikke er anmodet om det, men hvor feedbacken kan være nyttig for andre medlemsstater.

Med henblik herpå bør forvaltningen forbedre uddannelsen af skatterevisorer, så de bliver opmærksomme på den betydning, som feedback og spontan udveksling af oplysninger har for afgiftsopkrævningsarbejdet i andre medlemsstater.

3.4. Lagring og udveksling af oplysninger, der er specifikke for transaktioner inden for EU (artikel 17-24)

3.4.1. VIES-databasen

Bestemmelserne vedrørende VIES-databasen er blevet ændret for at øge mængden og kvaliteten af de oplysninger, der lagres og udveksles. Der er udarbejdet en ny liste over de oplysninger, der skal lagres og behandles. Nogle af oplysningerne vil dog først skulle foreligge fra og med 2015.

De fleste medlemsstater er generelt tilfredse med ændringerne, med henvisning til færre uoverensstemmelser og korrektioner med tilbagevirkende kraft, hurtigere opdateringer og mere pålidelige omsætningsdata. Forkortelsen af tidsfristerne for at indgive og fremsende oversigter har endvidere gjort udvekslingen af oplysninger hurtigere, hvilket er en stor fordel for skatteforvaltningen.

⁸

Fiscalis-projektgruppe 43 "Udveksling af oplysninger og feedback".

Tidligere er det ofte blevet anført, at ugyldige momsregistreringsnumre og forsinkelser i korrektionen af data gav problemer med kvaliteten af oplysningerne i databasen.

I den foregående rapport fra Kommissionen var det anført, at *en hyppig opdatering, der bør foretages dagligt, forbedrer kvaliteten af oplysningerne i databasen*. Langt de fleste medlemsstater anvender nu et system med daglig opdatering.

Selv om de fleste af de medlemsstater, der vurderer kvalitet og pålidelighed, generelt set er tilfredse med de ændringer, der blev gennemført i forbindelse med den omarbejdede forordning, ser det ikke desto mindre ud til, at der fortsat er uoverensstemmelser, og at der fortsat foretages korrektioner med tilbagevirkende kraft i VIES-data.

Kommissionen bemærker, at skatteforvaltningerne ikke har nogen relevante og nøjagtige data for antallet af misforhold. Det er stadig et spørgsmål, om medlemsstaternes kvalitetskontrol er hensigtsmæssig til at forbedre VIES-databases pålidelighed.

For så vidt angår annullering af momsregistreringsnumre med tilbagevirkende kraft, vil Kommissionen gerne gentage, hvad den allerede flere gange har påpeget, nemlig at denne praksis svækker retssikkerheden for de erhvervsdrivende og bør undgås. I forordningen er det klart anført, at medlemsstaterne bør holde deres databaser opdateret; det er afgørende for VIES-systemets troværdighed, at oplysningerne er pålidelige.

Kommissionen anbefaler derfor, at alle medlemsstaterne indfører foranstaltninger for at holde VIES-databasen opdateret. Dette vil sammen med de kortere frister bidrage til at sikre et pålideligt og opdateret VIES-system, hvor der hurtigst muligt foreligger data om transaktioner inden for EU.

3.4.2. *Automatiseret adgang til databaser*

Forordningen giver nu de kompetente myndigheder automatiseret adgang til visse oplysninger i andre medlemsstaters databaser. Formålet med automatiseret adgang er at mindske antallet af anmodninger, der skal behandles af den bistandsøgte medlemsstat, og sikre hurtigere adgang til de påkrævede data.

Medlemsstaterne har gennemført dette forskelligt: nogle henter de påkrævede data fra eksisterende databaser, mens andre har oprettet en særskilt database til dette formål, nogenlunde ligeligt fordelt. Det kan dog ikke konkluderes, om et flertal af medlemsstaterne klart foretrækker at anvende eksisterende databaser eller ej. Det skal også huskes, at omkostningseffektiviteten eller andre tekniske begrænsninger kan spille en rolle i en bestemt medlemsstats beslutning om at anvende eksisterende databaser.

Det er dog vigtigt at bemærke, at alle medlemsstaterne giver de kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater automatiseret adgang til de data, der er anført i artikel 21, stk. 2, i forordning 904/2010, på de betingelser, der er fastsat i nævnte artikel. Det er stadig for tidligt til at danne sig et pålideligt billede af anvendelsen af dette redskab, da det kun er blevet anvendt fra den 1. januar 2013.

Kommissionen vil overvåge, at den automatiserede adgang anvendes korrekt, og fremlægge flere detaljer om nytten og effektiviteten af dette redskab i en kommende rapport.

3.5. **Tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser i en anden medlemsstat (artikel 28)**

I den foregående rapport blev der identificeret en række problemer med anvendelsen af dette instrument.

De statistikker, der årligt indgives, viser, at den praktiske anvendelse af dette instrument er begrænset, men at det stadig anses for at være et nyttigt redskab, især i grænseregionerne. Hindringerne, som for det meste er spørgsmål, der skal løses på nationalt plan (såsom udvikling af sprogkunderskaber, menneskelige ressourcer, interne procedurer), var de samme som dem, der allerede blev nævnt i den foregående rapport.

De vigtigste og hyppigst forekommende årsager til den begrænsede anvendelse var manglende nationalt retsgrundlag for at tillade deltagelse i nationale undersøgelser, særlige nationale forhold, der hæmmer anvendelsen af instrumentet, og sprogproblemer.

Langt de fleste medlemsstater tillader, at embedsmænd fra andre medlemsstater er til stede i skatteforvaltningens kontorer og deltager i administrative undersøgelser, når betingelserne i artikel 28 er overholdt.

De budgetmæssige problemer som følge af begrænsede finansielle ressourcer vil blive behandlet i det nye Fiscalis 2020-program, der omfatter finansiering af sådanne besøg i andre medlemsstater. Desuden er det nødvendigt at gøre embedsmændene mere bevidste om den potentielle brug af dette instrument. Medlemsstaterne bør fremme brugen af dette redskab hos sig selv og dermed gøre reklame for dets fordele. De vil også kunne drage nytte af positive erfaringer i andre medlemsstater med brugen af dette redskab.

Hvis der opstår problemer med gennemførelsen af et arrangement under artikel 28, bør medlemsstaterne forsøge at løse det bilateralt.

Anvendelsen af dette redskab kan stadig forbedres, eftersom der stadig er mange medlemsstater, som ikke bruger det særlig ofte. Hvis man imidlertid arbejder sammen inden for rammerne af en multilateral kontrol, herunder aflægger besøg hos den afgiftspligtige, kan der spares megen tid (også for den afgiftspligtige), idet mange spørgsmål kan løses via gensidigt samarbejde.

Kommissionen håber, at dette redskab vil blive anvendt hyppigere i fremtiden.

3.6. **Samtidig kontrol – multilateral kontrol (artikel 29-30)**

3.6.1. *Organisering af multilateral kontrol (MLK)*

Medlemsstaterne anerkender merværdien af dette instrument. De er tilfredse med etableringen af MLK-plattformen og MLK-vejledningen. Antallet af de MLK, der indledes hvert år, er stadig det samme. Som årsager til, at der indledes forholdsvis få MLK, nævner medlemsstaterne bl.a., at det er vanskeligt at indarbejde MLK-initiativer i faste årlige revisionsplanlægningsprogrammer, at det indebærer ekstra arbejde for de lokale embedsmænd, der ikke har tilstrækkelig erfaring, og at det er vanskeligt at overbevise forvaltningen om, at det er umagen værd at investere i revisioner, som eventuelt kun vil være til fordel for de andre involverede medlemsstater.

3.6.2. *Kommunikationen mellem MLK-afdelinger og andre afdelinger*

I den foregående rapport blev det nævnt, at der stadig kunne gøres forbedringer med kommunikationen mellem MLK-koordinatorerne og de andre afdelinger (f.eks. CLO og kontorer for bekæmpelse af svig), eventuelt ved at tilpasse de eksisterende MLK-procedurer, således at der sikres en hurtigere og mindre bureaukratisk reaktion i specifikke sager vedrørende svig.

Generelt har medlemsstaterne etableret passende kommunikationskanaler mellem enheder/personer, der beskæftiger sig med forebyggelse af svig, og MLK-enheder/koordinatorer. Måden at organisere kommunikationen på afhænger i høj grad af den administrative organisation af skatteforvaltningen i den pågældende medlemsstat; den kan variere fra direkte kontakter i samme afdeling til kontakter mellem forskellige afdelinger i en decentral struktur.

Medlemsstaterne forstår, at der er merværdi forbundet med et etableret system med direkte kommunikation mellem den koordinerende enhed for multilateral kontrol og det kontor, der beskæftiger sig med kontrol og bekæmpelse af svig, idet der dermed kan handles hurtigt i tilfælde af svig.

Hvad angår samspillet med Eurofisc, vil målrettet information fra Eurofisc-netværket kunne være nyttig til igangsætning af MLK. Adgangen til Eurofisc-netværket gives udelukkende via en Eurofiscforbindelsesembedsmand, men de oplysninger, som han/hun anser for nyttige for multilaterale kontrolforanstaltninger, vil kunne videregives til MLK-koordinatoren. Samarbejdet mellem Eurofisc og MLK-koordinationsfunktionen kan eventuelt fastlægges i en protokol.

For nylig fremsatte en projektgruppe⁹ en række anbefalinger med henblik på at øge brugen af dette redskab, bl.a. i forbindelse med punktafgifter. I nogle af disse anbefalinger peges der også på et tættere samarbejde mellem told- og skatteforvaltningerne i de medlemsstater, hvor de to afgifter forvaltes af forskellige nationale afdelinger.

Belgien har iværksat et pilotprojekt med henblik på at oprette et hurtigt analysehold på europæisk niveau til at reagere på tidlig varsling og rekonstruere den globale kæde af svigagtige transaktioner. Dette kunne være en nyttig informationskilde for MLK. Det belgiske pilotprojekt, der skal optrappe bekæmpelsen af momssvig, vil blive drøftet yderligere inden for rammerne af Eurofisc-plattformen.

Multilaterale kontrolforanstaltninger og tilstedeværelsen af embedsmænd i de administrative kontorer i andre medlemsstater er instrumenter, der bør anvendes hyppigere af medlemsstaterne, især fordi omkostningerne til brugen heraf fremover (fortsat) vil blive finansieret via Fiscalis-programmet. Det er vanskeligt at forstå, hvorfor anvendelsen af redskabet med multilateral kontrol stadig er temmelig begrænset og tilmed er faldet i de seneste år, selv om dette redskab fuldt ud kan vise, hvilke fordele det kan medføre for alle de berørte medlemsstater.

Medlemsstaterne bør afsætte flere ressourcer til anvendelsen af dette redskab, og alle medlemsstaterne bør sikre, at de enten iværksætter eller deltager aktivt i sådan multilateral kontrol. Det skulle være muligt at nå op på ca. 75 MLK for 2014, især da det kun vil betyde gennemsnitligt 3 multilaterale kontrolforanstaltninger pr. medlemsstat.

⁹ Fiscalis-projektgruppe 84 "MLK i forbindelse med punktafgifter".

3.6.3. En eventuel fremtidig tilgang: fælles revision

OECD beskriver en fælles revision som *en revision, hvor to eller flere lande har sluttet sig sammen i et enkelt revisionshold for at undersøge ét eller flere problem(er) / transaktion(er) vedrørende en eller flere indbyrdes forbundne afgiftspligtige personer (både juridiske og fysiske personer) med grænseoverskridende erhvervsaktiviteter, eventuelt også grænseoverskridende transaktioner, med tilknyttede virksomheder, der er organiseret i de deltagende lande, og som er af fælles eller komplementær interesse for de pågældende lande; den afgiftspligtige forelægger og udveksler oplysninger samlet med de pågældende lande, og holdet omfatter kompetente myndighedsrepræsentanter fra hvert land*¹⁰.

Kun tre medlemsstater har haft erfaringer med fælles revisioner som defineret ovenfor. En medlemsstat har gennemført fælles revisioner med et tredjeland, mens Nederlandene og Det Forenede Kongerige har iværksat et pilotprojekt på dette område. Ud fra disse forholdsvist begrænsede erfaringer kan det bemærkes, at bestemmelserne vedrørende ansvar, koordination, beføjelser og begrænsninger for det fælles revisionshold er fastlagt i (bilaterale) aftaler om gensidig administrativ bistand og udveksling af oplysninger på skatteområdet.

Medlemsstaterne har givet meget forskellige svar på spørgsmålet om, hvorvidt fælles revisioner vil være et nyttigt redskab sammenlignet med f.eks. en MLK under visse omstændigheder. De fleste medlemsstater er af den opfattelse, at der fortsat hersker for stor juridisk og organisatorisk uvished (f.eks. manglende retsgrundlag, uhensigtsmæssige nationale procedurer, separate jurisdiktioner, samtykke fra den afgiftspligtige person) til, at det kan siges, om fælles revisioner foretaget af et enkelt revisionshold i visse tilfælde vil være mere effektive end en MLK.

Nogle medlemsstater har imidlertid anført, at en fælles revision kan være effektiv i de tilfælde, hvor der er behov for hurtig udveksling af oplysninger, navnlig i tilfælde med direkte beskatning vedrørende meget store selskaber med datterselskaber (f.eks. interne afregningspriser).

De medlemsstater, som har iværksat et pilotprojekt, skal endvidere fastslå, om et fælles revisionshold kan fremme en generel forståelse af de relevante spørgsmål (f.eks. klarlægning af usikkerhedsmomenter i internationale skattes spørgsmål, bedre vurdering af internationale skatterisici, mere effektiv håndtering af grænseoverskridende risici), og om det vil være billigere for både forvaltningerne og de afgiftspligtige, i og med at der kun gennemføres én revision med ét resultat.

Selv om langt de fleste medlemsstater ingen erfaringer har med fælles revisioner, ser det alligevel ud til, at de i princippet ikke er imod idéen (navnlig i forbindelse med direkte beskatning).

De mange retlige og organisatoriske spørgsmål, der stadig er ubesvarede, vil kunne drøftes yderligere i en Fiscalis-projektgruppe, baseret på eksisterende erfaringer og det pilotprojekt, der i øjeblikket gennemføres af to medlemsstater. På grundlag af resultaterne heraf vil Kommissionen kunne fremsætte et forslag med henblik på at skabe et retsgrundlag for anvendelsen af dette redskab på EU-plan.

¹⁰ Joint Audit Report, OECD, FTA September 2010.

3.7. **Underretning af de afgiftspligtige personer (artikel 31-32)**

For at øge retssikkerheden for de erhvervsdrivende, kan disse få bekræftet gyldigheden af et momsregistreringsnummer i visse medlemsstater, forudsat at de oplyser deres eget momsregistreringsnummer.

Momsinformationsudvekslingssystemet (VIES) blev oprettet for mange år siden af medlemsstaterne med bistand fra Kommissionen, for at afgiftspligtige personer kunne få adgang til visse oplysninger. På nuværende tidspunkt benytter alle medlemsstater undtagen én VIES til at få bekræftet gyldigheden af både momsregistreringsnummer og navn og adresse for erhvervsdrivende.

Hvad angår anvendelsen heraf, er der kun én medlemsstat, som fortsat ikke bekræfter momsregistreringsnumre for sine erhvervsdrivende efter anmodning fra EU-afgiftspligtige personer i VIES-on-the-web-systemet; i stedet kræver det, at afgiftspligtige personer, der søger disse oplysninger, går via det nationale CLO for at få bekræftet disse data. En anden medlemsstat har anført, at dette derfor var den eneste grund til, at det fortsat opretholder et nationalt system.

Det kan konkluderes, at alle medlemsstater råder over et system, hvor de afgiftspligtige kan få adgang til data, således at de kan få bekræftet gyldigheden af deres kunders momsregistreringsnumre.

Medlemsstaterne bør sikre, at VIES-on-the-web-systemet opdateres systematisk.

3.8. **Eurofisc (artikel 33-37)**

Eurofisc-netværket er en hurtig samarbejdsmechanisme, der er indført for nylig for at håndtere omfattende eller nye former for svig. Netværket opererer med fire arbejdsområder og offentliggjorde sine første rapporter i marts 2012 og april 2013. Bestemmelserne om oprettelsen af netværket trådte i kraft i november 2010.

Der opereres i øjeblikket med fire arbejdsområder, der dækker forskellige sektorer, som er berørt af momssvig. P.t. er der ikke udtrykt noget reelt behov for at oprette ekstra arbejdsområder, medmindre der opstår nye former for svig i stor målestok i en bestemt sektor.

Adskillige medlemsstater mener, at der eventuelt kan gøres brug af fælles risikoanalyser på Eurofisc-niveau til tværanalysering af data på alle arbejdsområder. De vil gerne have iværksat et pilotprojekt for at gennemføre en fælles risikoanalyse. Dermed kan der tilvejebringes målrettet information, der videregives til alle de berørte medlemsstater og i sidste ende kan føre til nye multilaterale kontrolforanstaltninger. En sådan fælles risikoanalyse kan etableres som et særskilt arbejdsområde. Der er stadig drøftelser i gang om dette spørgsmål mellem medlemsstaterne i Eurofisc. Desværre har de seneste drøftelser om denne idé i strategigruppen vedrørende bekæmpelse af skattesvig vist, at ikke alle medlemsstater er overbevist om, at Eurofisc bør gå videre med idéen om fælles risikoanalyser på dette stadium, og at de mener, at dets aktiviteter kun bør fokusere på forbedringer af de nuværende arbejdsprocedurer.

For at øge netværkets effektivitet mener Kommissionen, at risikoanalyser og feedback er centrale områder, hvor der kan gøres forbedringer:

- De oplysninger, der modtages, bør være mere målrettede. Den store mængde oplysninger, der undertiden sendes, er vanskelig at vurdere. Derfor har flere medlemsstater foreslået, at alle medlemsstater bør råde over et effektivt

nationalt risikoanalyseredskab, således at mængden af data kan filtreres bedre, og det kan sikres, at der kun videregives oplysninger i tilfælde af mistanke.

- VIES-databasen vil også kunne anvendes til risikoanalyser. Derigennem vil man meget hurtigt kunne indsamle oplysninger om et potentielt karruselnetværk, eftersom dataene kan foreligge, før momsangivelserne og oversigterne indsendes. De medlemsstater, der udvikler et søgeredskab til at analysere denne type oplysninger, kan udveksle erfaringer om bedste praksis.
- Det er nødvendigt med en hurtig og klar feedback-mekanisme inden for netværket. Feedback bør anvendes til at forbedre risikoanalyserne, hvilket vil give mere målrettede data. Den feedback-mekanisme, der i øjeblikket bruges i Eurofisc, hjælper medlemsstaterne med at kontrollere kvaliteten af indberetninger vedrørende visse selskaber, idet den advarede medlemsstat kan rapportere resultaterne tilbage til den medlemsstat, som har givet advarslen.

Desuden kan skattemyndighederne på grundlag af oplysninger fra Eurofisc iværksætte revisioner, der kan føre til ugyldiggørelse af momsregistreringsnumre.

Man kan forbedre kvaliteten af de oplysninger, der videregives, og netværkets effektivitet gennem en udvidet intern funktion, der kan aftales på Eurofisc-møderne. Hurtig og præcis feedback er afgørende for netværkets effektivitet. En enkelt medlemsstat har fremført, at oprettelsen af et fælles risikoanalysehold inden for et separat arbejdsområde kan begrundes med, at det vil være et vigtigt politisk signal om, at medlemsstaterne er fast besluttet på at gøre fremskridt i bekæmpelsen af svig.

Kommissionen noterer sig, at en række medlemsstater ønsker at udvide det administrative samarbejde yderligere og give Eurofisc-kontaktpersonerne mulighed for at gøre bedre brug af de oplysninger, der er til rådighed inden for netværket. Dette vil kunne bidrage yderligere til medlemsstaternes bestræbelser for at bekæmpe momssvig inden den faktiske forekomst. Til trods herfor foretrækker nogle medlemsstater stadig at opretholde risikoanalyserne på nationalt plan.

Kommissionen mener, at de medlemsstater, der er villige til det, bør arbejde videre på spørgsmålet om en bedre udnyttelse af de disponible oplysninger.

Kommissionen mener, at udviklingen af fælles risikoanalyser inden for Eurofisc kan være et vigtigt skridt i retning af udveksling af mere målrettede oplysninger. Netværket bør derfor undersøge fordelene ved sådanne fælles risikoanalyser.

3.9. Forbindelser med Kommissionen (artikel 49)

Ifølge forordningens artikel 49 skal medlemsstaterne undersøge og vurdere, hvordan ordningerne vedrørende administrativt samarbejde fungerer. I den foregående rapport blev det bemærket, at langt de fleste af medlemsstaterne tilsyneladende ikke udførte nogen systematisk intern evaluering af deres ordninger, men snarere synes at basere deres selvevaluering udelukkende på de årlige statistikker, som de skal forelægge for Kommissionen i denne sammenhæng. Situationen har ikke ændret sig siden.

Under drøftelserne forud for vedtagelsen af den nye forordning var Rådet af den opfattelse, at der ikke var behov for i den omarbejdede forordning at specificere, at medlemsstaterne regelmæssigt skal gennemgå det administrative samarbejdes funktionsmåde.

Kommissionen mener dog fortsat, at sådanne analyser hos medlemsstaterne kan være meget nyttige for medlemsstaterne selv til at vurdere den betydning, nytteværdi og effektivitet, som de forskellige redskaber for administrativt samarbejde har for dem

hver især. Navnlig i forbindelse med Eurofisc-netværket, som blev oprettet specifikt for at bekæmpe svig mere effektivt, har medlemsstaterne en stor interesse i at vurdere, i hvilket omfang dette netværk har bidraget til at begrænse tabet af afgiftsindtægter som følge af momssvig. Da Kommissionen kun kan spille en støttende rolle i det administrative samarbejde på momsområdet, er medlemsstaterne selv bedst i stand til at vurdere, hvor effektive de forskellige redskaber er.

Kommissionen anbefaler derfor medlemsstaterne at indføre sådan en procedure for at kunne foretage en reel cost-benefit-analyse af de forskellige redskaber.

3.10. Forbindelser med tredjelande (artikel 36)

Medlemsstaterne finder, at oplysninger fra tredjelande vil kunne bidrage til at gøre det lettere at ansætte afgifter og afsløre svig. Det er imidlertid ikke alle medlemsstater, som har indgået skatteaftaler for momsområdet, og derfor kan de ikke videregive oplysninger, som de har modtaget fra tredjelande, til andre medlemsstater.

Medlemsstaterne har ikke ensartede fremgangsmåder med hensyn til udveksling af oplysninger med tredjelande. Nogle medlemsstater har undertegnet/ratificeret OECD-konventionen, der hovedsagelig skulle dække direkte beskatning. Nogle af medlemsstaterne har desuden en række aftaler om udveksling af oplysninger, mens andre har undertegnet eller ratificeret dobbeltbeskatningsaftaler.

På grundlag af tallene fra medlemsstaterne må det konkluderes, at der generelt ikke er megen erfaring med udveksling af oplysninger om moms med tredjelande.

Kommissionen er derfor overbevist om, at det vil være hensigtsmæssigt, at der på EU-plan etableres en koordineret strategi for administrative samarbejdsordninger med tredjelande på momsområdet. Man kunne på lang sigt forestille sig en multilateral EU-aftale. De nye ordninger, der er etableret for at gennemføre systemet med "mini-one-stop-shop", der træder i kraft i 2015, understøtter yderligere idéen om en multilateral EU-aftale.

Kommissionen har til hensigt at fremsætte et forslag for at få bemyndigelse fra Rådet til at indlede forhandlinger med visse tredjelande med henblik på en bilateral aftale om administrativt samarbejde i begyndelsen af 2014.

4. ET SÆRLIGT EMNE: MINI-ONE-STOP-SHOP (MOSS)

Fra den 1. januar 2015 indføres der en frivillig ordning med "mini-one-stop-shop" (MOSS) som en forenklingsforanstaltning for visse forhandlere. Dermed kan en leverandør i stedet for at blive momsregistreret i hver medlemsstat, hvor han har en kunde, registrere sig og angive og betale den skyldige moms for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser i andre medlemsstater via en fælles webportal i en enkelt medlemsstat — identifikationsmedlemsstaten.

MOSS vil også påvirke det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne med hensyn til kontrol af skatteydere.

Det forberedende juridiske og praktiske arbejde er næsten på plads. Kommissionen har også oprettet en Fiscalis-projektgruppe (FPG 86) til at se på emner i forbindelse med revision og kontrol inden for rammerne af MOSS. Medlemmerne af denne gruppe har udarbejdet en liste med anbefalinger for, hvordan der kan anmodes om oplysninger fra erhvervsdrivende, der anvender en standardrevisionsfil for MOSS-ordningen, og for, hvordan disse virksomheder bedst kan kontaktes, hvis det er

nødvendigt med yderligere oplysninger eller undersøgelser. Da medlemsstaterne ikke er forpligtede til enstemmigt at acceptere disse retningslinjer, håber Kommissionen, at de vil gå med til at anvende disse retningslinjer i form af en gentlemanaftale, således at virksomhedernes byrde lettes, og brugen af forenklingsmekanismen fremmes.

5. GENEREL VURDERING AF, HVORDAN DET ADMINISTRATIVE SAMARBEJDE FUNGERER

Generelt set synes den samlede vurdering af det administrative samarbejde at være positiv. Mange medlemsstater anfører, at det er afgørende at sikre, at SCAC-anmodningsformularerne er af god kvalitet, og at fristerne for besvarelse af disse anmodninger overholdes. Endvidere henviser nogle medlemsstater fortsat til nationale problemer (f.eks. utilstrækkelige ressourcer) og vedvarende problemer med udveksling af oplysninger (ufuldstændige baggrundsdata i anmodningerne om oplysninger, uoverensstemmelser i de statistiske oplysninger, ændringer med tilbagevirkende kraft i VIES-databaser og forskellige regler med hensyn til fristen for svar).

Visse medlemsstater har fremsat en række forslag til forbedring af det administrative samarbejde på momsområdet.

Nogle af forslagene henhører under medlemsstaternes kompetence og vil kræve indenlandske foranstaltninger (f.eks. at øge bevidstgørelsen i forvaltningen, først sende anmodninger om oplysninger, når alle andre muligheder er udtømt i den bistandssøgende medlemsstat).

Andre forslag vil kræve ændringer i lovgivningen, f.eks. forslag om at gøre feedback obligatorisk, indførelse af sanktioner for dårlige fristoverholdelse eller højere tærskler for anmodninger. Men ud over at det er vanskeligt at få vedtaget sådanne lovgivningstiltag, vil Kommissionen også gerne foregribe visse praktiske problemer, f.eks. med hensyn til, hvordan og af hvem sanktionerne skal pålægges, hvordan de skal beregnes osv.

En række andre forslag vil kræve ændringer i videregivelsen af data til Kommissionen, f.eks. indsamling af statistikker for at opstille en rangorden for ikke-overholdte frister (3-6-9 måneder for sent). Kommissionen mener, at det burde være muligt at nå frem til en fælles aftale om dette punkt i SCAC.

Endnu en idé går ud på, at Kommissionen skal gribe ind over for de medlemsstater, der systematisk ikke opfylder deres forpligtelser i henhold til forordning (EF) nr. 904/2010. Her kunne Kommissionen foreslå foranstaltninger i form af teknisk bistand eller konstant overvågning i henhold til artikel 12, stk. 3, i forordning 1553/89. Udbredelse af bedste praksis og Fiscalis-CLO-seminarer er blevet fremhævet som gode redskaber til at forbedre det administrative samarbejde.

Nogle af disse forslag er blevet drøftet tidligere uden held. Kommissionen agter dog at arbejde videre på disse forslag på det relevante plan for at forbedre det administrative samarbejdes funktion, forudsat at der er tilstrækkelig støtte fra medlemsstaterne.

6. KONKLUSION

Som det flere gange er blevet nævnt, senest i den samordnede strategi til forbedring af bekæmpelsen af momssvig, der er gjort rede for i den nylige meddelelse fra Kommissionen om en handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse (COM(2012) 722 final af 6.12.2012), kan medlemsstaterne kun bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse effektivt, hvis de samarbejder. Derfor er det et centralt mål i Kommissionens strategi på dette område at forbedre det administrative samarbejde mellem medlemsstaternes skatteforvaltninger.

I rapporten fremhæves der områder, hvor det administrative samarbejde stadig kan styrkes, ved at der gøres større brug af de forbedrede muligheder, som forordning (EF) nr. 904/2010 tilbyder:

- generelt skal der sikres hurtigere besvarelser af anmodninger om oplysninger, da de sene besvarelser er et kritisk punkt;
- visse medlemsstater afstår stadig fra at deltage i automatisk udveksling af oplysninger om ikke-etablerede afgiftspligtige personer og nye transportmidler, selv om de finder, at oplysningerne er særdeles nyttige. Dette er meget problematisk, og Kommissionen har derfor til hensigt at overvåge udviklingen på dette område nøjere;
- feedback, som gives spontant eller efter anmodning, er en tilgang, der skal ansøres inden for rammerne af godt samarbejde og bedste praksis, da det er den måde, hvorpå man bedst informerer skatteembedsmænd om, at deres arbejde (i et vist omfang) har været gavnligt;
- medlemsstaterne skal fremme deres deltagelse i administrative undersøgelser ved at gøre brug af de eksisterende retlige bestemmelser i forordningen. Dette er et meget nyttigt redskab, som er blevet bevaret i den reviderede forordning, og det er derfor beklageligt, at redskabet bruges så lidt af medlemsstaterne;
- de multilaterale kontrolforanstaltninger har vist sig at være nyttige. Det ser dog ud til, at medlemsstaterne har gjort mindre brug af dem på det seneste. Det er nødvendigt med et fornyet engagement fra medlemsstaternes side om at gøre brug af MLK, og de hindringer for multilaterale kontrolforanstaltninger, der er nævnt i denne rapport, skal afhjælpes;
- fælles revisioner er et instrument, der bør udvikles yderligere i en Fiscalis-projektgruppe på grundlag af erfaringerne fra Nederlandenes og Det Forenede Kongeriges pilotprojekt. Hvis det er nødvendigt, vil Kommissionen tage initiativ til at fastlægge et retsgrundlag for anvendelsen af redskabet på EU-plan;
- inden for Eurofisc vil fælles risikoanalyser og en effektiv feedback kunne være hensigtsmæssigt som svar på behovet for mere målrettede oplysninger og bedre brug af de oplysninger, der allerede findes i netværket. Det vil gøre det muligt for netværket at styrke sin rolle til fremme for en hurtig reaktion fra skatteforvaltningerne i bekæmpelsen af grænseoverskridende momssvig;
- en koordineret strategi på EU-plan for at etablere administrativt samarbejde med tredjelande på momsområdet kan eventuelt løse det nuværende problem med, at medlemsstaterne tilrettelægger deres kontakter med tredjelande på forskellige måder. Kommissionen vil snart fremsætte et forslag for at få bemyndigelse fra Rådet til at indlede forhandlinger med visse tredjelande med henblik på en bilateral aftale om administrativt samarbejde på momsområdet.

Kommissionen kan hjælpe med at bane vej for et effektivt administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at bekæmpe momssvig. Den er villig til at støtte ethvert initiativ, der kan styrke samarbejdet, og til at tage retlige skridt, hvis det viser sig at være nødvendigt.

Medlemsstaterne skal imidlertid vise, at de har den politiske vilje, der er nødvendig for at gå denne vej. De er nødt til at gøre den nødvendige indsats på nationalt plan for at forbedre de administrative samarbejdsordningers praktiske funktion for at få det fulde udbytte af disse redskaber.

Samarbejde på tværs af grænserne er den eneste hensigtsmæssige måde til at sætte ind over for grænseoverskridende momssvig, og medlemsstaterne er nødt til at prioritere, hvor de kan afsætte ressourcer i den aktuelle vanskelige økonomiske situation. Kommissionen er overbevist om, at man kun ved at anvende disse redskaber fuldt ud og samtidig stille tilstrækkelige ressourcer til rådighed på nationalt plan kan mindske statskassernes tab af indtægter som følge af momssvig.

Kommissionen vil rapportere tilbage om medlemsstaternes fremskridt på de områder, der er omhandlet i denne rapport. Da momssvig er et alvorligt problem, vil den ikke afvente den næste rapport, der først skal forelægges ved udgangen af 2018, men vil ved udgangen af 2015 forelægge SCAC en evaluering af status med fokus på de bestræbelser, medlemsstaterne gør for at afhjælpe de svagheder, der er anført i denne rapport, og for yderligere forbedre det grænseoverskridende samarbejde på momsområdet.